

İsmail Hakkı Kavurmacı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.8.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağrı Dağında

yine
başın
dumanlı
ağrıdağı
benim gönlüm gibi
benim gönlümde sis var
isyan var umutsuzluk ve hasret var
ahh ağrıdağı ah rüzgar olup esmek
sel olup coşmak kuş olup uçmak
yağmur olup boşalmak istiyorum
derdimi dinleyecek bir dost, bakışlarıyla
içimi ıstacak bir sevgili ve belkide umutsuzca bir dilek
sevgiyle çarpan kalplerin hakim olduğı bir dünyada
yaşamak yaşamak istiyorum

İsmail Hakkı Kavurmacı

Alev alev güller

bir güzel gördüm dostlar
güzelden öte
ateşten bir damla düştü gönlüme
alev alev güllerle yüreğim
döndü bir gül bahçesine

gece rengi saçların gölgelediği
az hüznü nazlı ay gibi bir yüz
ve bir çift zümrüt yeşili
okyanuslar kadar engin göz doğdu dünyama
güldü bahtıma

sabaha aydınlık ıslık ıslık yüzünden yansımış
akşama hüznü pırıl pırıl gözlerinden damlamış
kar çiçeği sadeliği
papatya zarafeti ondan almış

ilk baharın ilk sabahı
yeşil yaprak üstünde
bir çiğ tanesi berraklığında yüreği
gökkuşağı renklerinde hayalleri var

serçeler cıvıldaşır gülüşüyle
tebessümü med-cezirler oluşturur yüreklerde
melekler ağlaşır hüznüyle
yağmurlar yağar bulutlar dağılır sevgisiyle

.....
coştı yüreğimde dalga dalga denizler
damlalar sıçrar ancak kalemime şimdi dostlar

yürek isyankar
dil lal
gözler ama o güzelden gayriye

söz aciz
kalem aciz
nota aciz
o güzeli tarife

İsmail Hakkı Kavurmacı

Atom

köroğlu mahsundu
tüfek icad oldu
mertlik bozuldu diye
ya şimdi
atom bile icad oldu
bozulmayan ne kaldıki

İsmail Hakkı Kavurmacı

Bir Sen

biliyor musun bir sen varsın
ışık
su
hayat
sadece sende var
senle var

hayat ağır
akıntı hızlı
günler aylar ve yollar
önemini yitiriyor
hasret büyüyor

vuşlat!
o kadar çok hayallerim oldu ki
vuşlat üstüne...
yağmur yağdı
toprak sevindi
ben de sevindim
ay doğdu
deniz şenlendi
ben de şenlendim

hasret giderdi denizle ay
toprakla kızıl yağmur
bana da
bu büyük sevdaların bulaşma sevincinden
bir buruk teselli düştü

evler yanar içi alev alev
camlarda yansımaları hoş yakamozlar
yangın var yürekte
gözlere düşen ise
çığlığa bile mecali kalmayan
bir çaresiz tebessüm

akşamı olmayan gün
sabahı olmayan gece
baharı olmayan kış
ve sonunda kavuşma ümidi olmayan yol
hasret büyüyor dağ gibi
yangın gibi sel gibi
ve bir çaresizlik
çığ gibi

içim patlıyor yüreğim daralıyor
bir damla gözyaşı
bir alaca karanlık
bir güz sessizliği
ve dudaklarda
yürekte kaynayan bir hasret
bir çaresizlik türküsü

hasretim ah hasretim
denizle ay gibi hasretim
çekilince bulutlar aradan
kaynar yüreğim coşarım
sen uzaktasın dolunay
ben sana hasretim
ben sana vurgunum...

“bizim vedamız dönmek üzere değildi
bizim aydınlığımız birbirimizin
gözlerinde kalmıştı sevgilim”

biliyor musun bir sen varsın
ışık
su
hayat
sadece sende var senle var...dı
şimdi sen yoksun
ışık yok
su yok
ben de yokum

İsmail Hakkı Kavurmacı

İsmail Hakkı Kavurmacı

Bu Gece

oook güzel birine... beyazpamukcuk ...bu Őiri sana sunuyorum bir gl niyetine...

bu gece uykuyu kacırdım yine
senin yüzünden
o gitti bu saatten sonrada gelmez artık
gece bir deniz ben fora yelken
aıldım enginlerine
yakamozlar med-cezirler
ve ıssızlığın ıslıkları çınlıyor beynimde
seni yazmak sana yazmak estimi aklıma
hep bu hale düŐerim
sigara çay rakı bile içerim
herkes uyandığında ben sarhoŐ
yazamam yazamadım yazamıyorum
seninle doluyum nereden baŐlasam sözlerin gözlerin üzerime geliyor herŐeyin
ne kađıt ne kalem ne kelime
seni anlatmaya sana anlatmaya hiçbirŐey yetmiyor gecelerde yetmiyor gecelerde

İsmail Hakkı Kavurmacı

dileklerim

şu sis perdesi bir yırtılsa
beynimdeki içimdeki
aydınlığa ulaşabilsem
pırıl pırıl
kurtulsam alışılmışlığın
tekdüzeliğin girdaplarından
açılsam yükseklerle göklere
bir tutam ateş koparsam güneşten
yüreğime
dolunayın yamacından seyreyleşsem dünyayı
yıldızlar toplansam geceden demet demet
bulutlara takılsam ellerim dolu
yağmurlarla insem denizlere
enginlere açılsam fora yelken
derinlere dalsam mercan kayalarına
inciler toplansam
deniz kızlarıyla sevişsem doya doya
bir altın kumsalda açsam gözlerimi sabaha
ışıl ışıl bir günün doğumunu izlesem denizden
ve essem rüzgarlarla
dağları vadileri ormanları koklayarak okşayarak
öperek
sonra düşsem toprağa
bir tohum gibi
kök salsam derinliklerine sırlarına
ve bir bahar şafağında
sürgün versem ulu bir dağ başında
başımda ilham perilerinden halelerle
bir bilge ozan olarak
haykırsam bir evrensel dille
tüm aleme

İsmail Hakkı Kavurmacı

Garip

yankılanır şehrin üstünde
kimseler duymaz
biçare yüreklerden kopan çığlıkları

tükenirde kimseler görmez
kaldırımlara terkedilmiş solan yaşamları

gece çullandı şehre
karalara büründü sokakları
birde ayaz çıktı ki
inledi şehir derinden derine

bir it uludu asi asi
ay savuştu bulutların ardına
bir yayru kedi titredi
ve yağmur yağdı inceden inceye

ardından bir Sazak
acı türküsüyle vınladı kaldırımlarda
bozguna uğrayınca beton duvarlarda
kahpe bir kurşun gibi işledi
gariplerin yüreğine yüreğine

bir garip
büzülmüştü bir viranede
üşüyordu titriyordu ağlıyordu
ağlıyordu

gece sazak ve yağmur
yağmurki!
hüzünlü meleklerin gözyaşlarıydı
ama kara gece ve zalim Sazak
o masum merhamet eseri damlacıklarıda
zavallı garibin yüreğindeki cılız yaşam ateşini söndürmek
için kullanıyorlardı
ve saldırıyorlardı çullanıyorlardı her yerden her yönden
garibin üstüne

garip sarılmak tutunmak istedi
bir yerlere bir şeyler
el attığı yerlerde soğuk taşlar
ve ıslak toprak vardı

kalktı fırladı yerinden
acı bir nara patlatı dünyaya
hüngür hüngür kahkahalarla çınladı kaldırımlar
can havliyle koştu garip
ateşe uçtu kelekler gibi

ve acı bir fren çığlığı!

kaçtı garip kurtuldu

kimilerinin aheste aheste ilerlediđi
zevk-i sefayla geđtiđi
ama kendisinin hep dikenli patikalara
dik rampalara itildiği uzun ince hayat yolundan çıktı garip

kara gece ise diyetini almanın rahatlığıyla
öfkesi dindi
ferahladı berraklaştı gökyüzü
çevresinde allı morlu halelerle ayın salındığı
yıldızların kırpışıp uçuştığı
şairlerin en güzel aşk şiirlerini yazdığı
romantik şarkıların bestelendiği
bir hoş lacivert geceye büründü şimdi şehir

İsmail Hakkı Kavurmacı
coşkularım

İsmail Hakkı Kavurmacı

Gitmek

gitmek sityorum
vedalařmadan
arkama bile bakmadan
hiç gelmemiř hiç yařamamıř gibi
tüm ağrılar, acılarıda
terkime alarak...
sevdiklerime sadece sevgi
sadece sevinçler bırakarak
gitmek istiyorum...

İsmail Hakkı Kavurmacı

Gölüm

gölüm deyip sarılıyorsam sana
ne olur diken olup batma bağrıma
bir hayat sevgine eğer muhtaçsa
ona kızıp darılma darılma ne olur

hayat durmadan akan büyük bir ırmaksa
bizlerde bu ırmakta ufacık birer damla
kaynağımız bir gidiyorsak aynı sona
beni böyle küçük görme görme ne olur

o gözlerindir beni sana bağlayan
sevgindir canımda can beni yaşatan
ben böyle her nefeste sana koşarken
benden uzak durma durma ne olur

o kadar uzak ki uzaksın bana
karşımda olduğun an bile hasretim sana
ben bir gül dalı eğildikçe senden yana
deli poyraz olup esme esme ne olur

İsmail Hakkı Kavurmacı

İyilik Perisi

ne olur ki gelse
masallardaki
o iyilik perisi

masamda çay
kafam karmakarışık
gönlüm dar

ne olurki gelse
salına salına
şu kapıdan içeri dalsa

iyi bir dost
ya da bir sevgili gibi
gülücükler saçarak
'merhaba canım
çok bekletmedim ya' dese

ben şaşkın ama sevinçli
otursa karşıma
bir sigara yaksa
birde çay söylesem
bu gün bu masada
benide sevindirirse
yalnızlığımı şenlendirse
ne olur ki.

İsmail Hakkı Kavurmacı

Memleketimden Manzaralar

beyinlerde sis
yüreklerde buz
gözlerde pus
ne zifiri karanlık
ne de aydınlık
bir bulanık hava körduman
bizim ellerin yücelerinde

ekti biçti
bir hortumla
savruldu gitti
çiftçimin alinteri
başlar eğik
gözler sönük
yürekler yaralı
pare pare köylerimde

fabrikalar sustu
işçi kızgın
ticaret durdu
esnaf kırgın
memur emekli
canından bezgin
işsizi yoksulu
yaşama küskün
şehirlerimde

enflasyon canavarı
emeği yuttu
trafik canavarı
o da kudurdu
düzen bozuldu
güven yok oldu
umutlarda tükendi
güzel ülkemde

altımızda üstümüzde
sağımızda solumuzda
hortumlar hortumlar soygunlar
malımızı mülkümüzü
ekmeğimizi aşımızı hortumladılar
bir canımız kaldı
'vatan feda canım sana'
laf çok icraat yok
çalanın talanın hesabını
yıllardır soranda yok verende yok
ve
namerde muhtaç edildi
canım vatanım

eloğluda güler halimize
bir odunda onlar atar

bizi yakan ateşlere

beyinlerden sis
yüreklerden buz
gözlerden pus kalkacak mı
körduman dağıtılacak
hortumlar kesilecek mi
yücelerde
enflasyon canavarı ezilecek
harmanyeri şenlenecek
fabrikalar tütecek
işçinin memurun
emeklinin işsizin
esnafın yoksulun
yüzü gülecek mi
aydınlık günler gelecek mi
belki gelecek
ömrümüz yetecek mi
Sayın Derviş Hu...

İsmail Hakkı Kavurmacı

Mevsimlerde

Baharın müjdecisi kar çiçekleri
yeni doğan güneş sabahın habercisi
o kadar güzel o kadar güzelki
seni hatırlatıyor sırma saçlım

yazın altınbaşaklı tarlalar
yeşillere bürünür bütün çayırlar
ovada kırmızı kırmızı laleler
seni hatırlatıyor gül dudaklım

sonbaharda dökülür yapraklar
etrafı bir hüznün bir telaş kaplar
rüzgarlarla oynaşan ağaçlar
seni hatırlatıyor selvi boylum

.....
.....
.....
seni hatırlatıyor gülen gözlüm

sırma saçlım
gül dudaklım
selvi boylum
gülen gözlüm
seni çok ama çok seviyorum

İsmail Hakkı Kavurmacı

Meyhane Kuşları

Işıklı caddelerinden geçtim şehrin
Ve karanlık izbe sokaklarından
Aklıma gelen bütün şarkıları
Türküleri söyleyerek
Sonra başlamadan biten
Sevdalara sahne olmuş kırık bir kalple
O basık tavanlı loş ışıklarla aydınlatılmış
Karanlık meyhanede
Daha da karanlık köşeme çekildim
İçimi yakan kadehleri yudumlarken
Kendimi unuttum
Sigara dumanları arasında
Sisler içinde yanıp sönen deniz fenerleri kadar
Fersiz, umutsuz gözlere dağınık saçlı
Dargın bakışlı meyhane kuşlarına
Baktım birer birer
Hepsi umutsuz aşklarını
Sonsuz hasretlerini dertlerini
Sarhoşluğun o meçhul ferahlığıyla
Boğuk kahkahaların küfür argo dolu kelimelerin
Ardında saklayarak dalmışlar koyu bir sohbe
Kulak veriyorlardı bazen nasırlaşmış kalplerini
Bir meltem serinliğiyle okşayan
Arada birde deli poyraz gibi coşturan
Bol acılı arabesk müziğe

Sordum kendi kendime
Neydi acaba onları buraya çeken
Akılları bulandıran hayalleri gerçekleri silip unutturan
Sadece var olduğu anı insana yaşattıran
Bu basık tavanlı çürük tabanlı
Köhne karanlık yare neydi onları iten

Garibanlar meyhanesi derlerdi
Daracık karanlık çamurlu sokaklardan
Geçilerek geline terk edilmiş bir evin
Mahzenindeki bu yere
Müşterilerinin kimi çok uzak memleketlerden gelmiş
Bilinmez sebeplerden
Kimi kaderin sillesini yemiş taa yüreğinden
Kimide vefasız bir sevgilinin cefalarından yorulmuş
Teselliyi burada arar benim gibi
Velhasıl hepside dertliyim der
Ve boş vermişler dünyaya
Sonra meyhanecinin gür sesi
Kapatıyoruz beyler bu günlükte bu kadar
Kalktılar meyhane kuşları kimi kolkola kahkahalarla
Kimi başını önüne eğmiş
Gözleri hep yerde
Bu günde bitmişti aradıklarını bulamamanın acısıyla
Yarın ne olacaktı
Kimbilir!

İsmail Hakkı Kavurmacı

Milli Çıkarlar

çocuklar
gözlerinde keder, umutsuzluk...
karınları aç, ayakları çıplak çocuklar..
o minnacık yüreklerin kavrayamadığı bir korku
heran kıyametler kopabilir ve koptuda yuvalarında çocuklar...
elinde taş, karşısında tank

başta bir oyun gibi sonra...alkanlar içinde eller üstünde çocuklar..
afganistande, filistinde çocuklar...
ve daha dünyanın bilmem nerelerinde
ve hatta yanibaşımızda açlıktan, bakımsızlıktan solan çocuklar...
babalar
bir yanda çaresiz, perişan babalar
diğer yanda gece gündüz milli çıkarları uğruna! ! !
çocukları aç, çocukları ilaçsız, çocukları evsiz
çocukları yetim bırakan,
açmadan çiçekleri, daha tohumken, daha tomurcukken
solduran babalar...dünya
iki yakası bir araya gelemeyen dünya!
batı yakası ve doğu yakası..
kan gölü, barut fıçısı doğu yakası..ya batı yakası!
ey batı yakası,
çevren alev alev yanmakta
bomba sesleriyle, barut kokularıyla, çaresiz, masum insanların
yetim çocukların çığlıklarıyla gökkubbe yankılanmakta..
sadece kendi halkının huzuru güveni uğruna
başkalarının ocağını söndürmeye daha ne kadar devam edeceksin? .
ve senin bu tatlı rüyan daha ne kadar sürecektir sanmaktasın? ..
bir söz var ya,
bu devran böyle sürmez..ve
biri yer biri bakar kıyamatte ondan kopar
demiş büyük atalar..
tarihin derinliklerinden tecrübelerle süzülüp gelen
yüce öğüttür bunlar..kulak ver..
bırakın insancıklar, bırakın milli çıkarları
batsın milli çıkarlarınız
Yaşasın tüm insanlığın çıkarları
tüm insanlığın zenginliği..

İsmail Hakkı Kavurmacı

İsmail Hakkı Kavurmacı

Sabahtan akşama

her sabah
kar çiçeği tazeliğinde
umutlarla
çiçekten çiçeğe uçan kelebek
coşkusunda bir yürekle
ve dupduru gökyüzü berraklığında
dinç bir beyinle
çıkırım sıcacık yuvamdan
açılırım yeryüzüne

....
ve akşam
kararmış bir yürek
bulanmış bir beyin
ve kirlenmiş ellerimle
dönerim tertemiz
sımsıcakcık yuvama..

ismail hakkı kavurmacı
coşkularım

İsmail Hakkı Kavurmacı

Sen

ne varlığına alışabildim
geldin geleli
ne yokluğuna dayanabildim
gittin gideli

bir ılık hüzmesiidi
inen yüreğime
seni gördüğüm
seni sevdiğim an

umut oldun, sevinç oldun, vuslat oldun
ömrümde sen
gönlümde sen
diliimde sen
aklımda sen

bir acı sızıydı
düşen yüreğime
elveda dediğin
ve gitiğin an

dert oldun, elem oldun, hasret oldun
ömrümde sen
kanımda sen
canımda sen
ruhumda sen

varlığını kaybetmek korkusuyla yaşadım
yokluğunda taş bastım yüreğime yanarım
yanarım yanarım

İsmail Hakkı Kavurmacı

Sevgi marşı

ellerde bayraklar
dillerde marşlar
bayrak bayrak dünya

çoğaldıkça bayraklar
ayrılıyor yürekler

bayrakları yakın
sınırları yıkın
isimleri silin

tek bir bayrak dalgalansın
SEVGİ BAYRAGI
tek bir sınır aşılmasın
İNSAN HAKLARI
tek bir isim kalsın
SEVGİ DÜNYASI

İsmail Hakkı Kavurmacı

Şair Sevdası

her şey güzel
hayat güzel
sen güzelsin
seninle olmak
seni sevmek
senin sevgini yaşamak
çok çok güzel
de....
ince bir sızı var içimde
gül dikensiz
gün gecersiz
bülbul çilesiz olurmu hiç

*

*

bırak elçek tabib yaramdan
derman ummam derdime senden
benim derdim seni aşar
senide yakar
beni yaktığı gibi

ben şair oldum
bu amansız derde düştükten sonra
şairlerin derdi büyük olur
SEVDASIDA....

İsmail Hakkı Kavurmacı